

Mindre Meddelelser.

Association internationale pour L'Études des Régions polaires indbyder til en international „Kongres til Planlægning af en systematisk Udforskning af Polarlandene“ i September d. A. i Brüssel. Der vil bl. a. blive foreslaaet, at de forskellige Stater skal forene sig til en reguleret Polarforsknings med Anlæg af Stationer i Polaregnene etc. Nærmere Underretning faaes hos Det kgl. danske geogr. Selskabs Sekretær.

Sven Hedins sidste Rejse. I Følge indløbne Meddelelser er Sven Hedin for kort Tid siden ankommen til Kashmir, hvorfra han agter at fortsætte Rejsen op i det vestlige egentlige Tibet. De engelsk-indiske Myndigheder har paa Grund af politiske Forhold ikke kunnet hjælpe ham ind over Tibets Grænse, men han haaber at kunne opnaa Tilladelse hertil hos de kinesiske Auctoriteter. Han forlod den 1. Januar d. A. Teheran og indtraf den 9. Marts i Seistan efter at have krydset den store persiske Saltørken ad tre forskellige Veje, som han alle har optaget Kort af. Tillige har han gjort rigelige geologiske Samlinger. Fra Seistan har han benyttet den engelske Postvej over Nushki og Quetta i Belutshistan til Indien.

Amundsens Ekspedition til den magnetiske Nordpol. Skibet „Gjøa“ med Ekspeditionen om Bord forlod den 31. Juli 1903 Godhavn i Vestgrønland, naaede Melvillebugten den 8. Aug., tog den 16.-17. Aug. de paa Dalrymple-Øen nedlagte Forraad om Bord og kom uhindret af Is den 22. Aug. til Beechey-Øen; her blev de første magnetiske Observationer anstillede, hvilke viste den magnetiske Pols Beliggenhed i sydlig Retning. Paa Rejsen i Retning af Peel-Sund forsagede Kompasset, saa at Navigationen blev vanskelig, men da Isforholdene var gunstige, naaede man langs Vestkysten af Boothia i det isfri Simpsonstræde og kastede den 12. September Anker ved Sydskysten af Williams-Land i Gjøa-Havnen. Efter Landsættelsen af Proviant blev der i Løbet af Oktober oprettet forskellige Observationshuse, og den 2. November begyndtes alle Observationer af magnetisk, meteorologisk og astronomisk Natur. Den 29. Oktober kom de første Eskimoer, Ogluli-Eskimoer fra Fastlandet paa Besøg, senere traf man ogsaa Netchilli-Eskimoer paa Vestkysten af Boothia og Itchuachtvorvik-Eskimoer fra Østkysten af Boothia. I Oktober nedlagdes 100 Rensdyr. Vinteren gik godt, den koldeste Maaned var Februar med en Gennemsnitstemp. af $\div 40.5^{\circ}$ C. Den 3. April 1904 tiltraadte Amundsen og Ristvedt med ti Hunde og to Slæder en Rejse til den magnetiske Pol paa Vestkysten af Boothia, men maatte vende tidligere tilbage end paatænkt, da Eskimoerne havde plyndret deres Proviant. Sommeren var baade kold og regnfuld. Da Isen brød op i August gik Lieut. Hansen og Helmer Hansen i Baad vestpaa gennem Simpsonstrædet for at bringe Forraad til Eta-Øen til en i Sommeren 1905 planlagt Slæderejse til Vestkysten af Viktoria-Land. Den næste Vinter 1904-05 var ikke saa streng som den første, den laveste Temp. var i Februar $\div 45^{\circ}$ C. I Slutningen af Marts viste der sig Tegn til Foraars. Den 2. April tiltraadte Hansen og Ristvedt med 2 Slæder, tolv Hunde og Proviant for 70 Dage Rejsen til Viktoria-Land, hvis Østkyst de ud-

forskede til $72^{\circ} 10'$ nordl. Br. Den 1. Juni 1905 blev Observationerne paa Stationen i King Williams-Land indstillede, efterat man i 19 Maaned uden Afbrydelse havde observeret med største Omhu; de meteorologiske lagttagelser blev ogsaa fortsatte paa Hjemrejsen. Desuden havde man i den ovennævnte Tid gjort omfangsrige ornitologiske, etnografiske, botaniske og mineralogiske Indsamlinger. Den 13. Aug. forlod Gjøa sin Plads og kom heldig ud af det snævre Simpsonstræde; den 15. passerede man det Ø-rige, af Hansen udforskede Hav imellem Williams- og Viktoria-Land, hvilket var forbundet med Vanskeligheder, som dog lykkelig overvandt. Dermed var Ekspeditionens nordvestlige Gennemfart lykkedes, og en Hjemrejse uden Ophold syntes sikret. Men den 31. Aug. tvang store Ismasser Skibet til at fortsætte sin Rejse i Nærheden af Kysten, og den 3. September maatte „Gjøa“, da Isen naaede til Kysten, ved King Point, $69^{\circ} 10'$ n. B., $137^{\circ} 45'$ v. L. for tredje Gang gaa i Vinterkvarter sammen med en Del af Isen overraskede Hvalfangere. Den 24. Okt. forlod Amundsen Skibet for med Slæder og Hunde at rejse over Land til Eagle City (Alaska), hvor han ankom den 5. December. Amundsen er nu vendt tilbage til Skibet og fortsætter i Sommer Farten vest paa for gennem Beringstrædet at gaa tilbage til Evropa. (Bull. American Geogr. Soc. og Geogr. Zeitschr. 1906).

Spitzbergen. For at undersøge det Indre af Spitzbergen har Ritmester G. I. Isachsen, Deltager i Sverdrups Fram-Eksp., planlagt en ny norsk Ekspedition, der med Føreren skal bestaa af 8 videnskabelige Deltagere, som alle er Nordmænd med Undtagelse af en Læge, der er fransk. Ekspeditionen skal udforske saavel Kysten som det Indre af det nordvestlige Spitzbergen i geologisk og geografisk Henseende.

Tibet. Kaptajn Fitzgerald af Lord Kitcheners Stab har sammen med Frazer foretaget en Rejse over Himalaya til Tibet for at finde den korteste Forbindelsesroute fra Nordindien over Sikkim i Retning af Lhasa. De gik fra Sikkim til Tibet over Passet Sibubu eller Serpubu (5400 M.). Landskabet beskrives her som yderst vildt og bjærgfuldt og skal i Henseende til øde Karakter overgaa det nordlige og vestlige Tibets berygtede Højplateau Tshangtang. Flere Passer med Højder fra 5100-5400 M., hvor Sneen laa 2 Meter højt overskredes. De to Rejsende maatte lade deres Bagage i Stikken og trængte saa videre frem med kun tre Kulier til Lachen Klosteret, som de naaede barfodede og næsten udlungrede. De sidste 35 Km. tilbagelagde de i 63 Timer uden Afbrydelse. Som vigtigste Resultater af deres Reise nævnes Optagelse og Udforskning af det hidtil ukendte Distrikt imellem Shigatse og Kambadjong (Djong bet. Fort) samt en Samling af strategisk vigtige Fakta i Henseende til de Veje, der udstraaer fra Kangra-Passet (Ztschr. der Ges. f. Erdk. 1906 Nr. 5, S. 367).

Tibet. Den franske Gesandtskabsattaché Grev de Lesdain har med sin Hustru foretaget en Bryllupsrejse fra Peking igennem Gobi til Liangtshou, derpaa til Kuku-nor, tværs igennem Saltørkenen Tsaidam, hvor de skal have naaet Jangtsekiangs Kilder paa $34^{\circ} 58'$ n. Br., $91^{\circ} 10'$ østl. L., til Tengrinor og over Shigatse og Gjangtse til Dardjiling.